

"KALAA POOSHANAM"
E. S. SIVAGNANARAJAH
RETIRED VICE PRINCIPAL
ALVA APATHAM ROAD
KODUVIL PESI

பல்கலைக்கழக தமிழ் ஆளுமைகள் : 4

பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாரும்
உலகத் தமிழ் ஆய்வுகளும்

ஈழக்கவி

கே. எஸ். சிவநாராயணா

பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாரும்
உலகத் தமிழ் ஆய்வுகளும்

ஈழக்கவி

KALAA POOSHANAM
K. S. SIVAGNANARAJAH
RETIRED VICE PRINCIPAL
ADYAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

ஜீவந்தி வெளியீடு

**பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாரும்
உலகத் தமிழ் ஆய்வுகளும்**

ஆசிரியர்	: ஈழக்கவி
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியருக்கு
வடிவமைப்பு	: க.பரணீதரன்
வெளியீடு	: ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய்
அச்சகம்	: பரணி அச்சகம், நெல்லியடி.
பக்கங்கள்	: 24
முதலாம் பதிப்பு	: 2018 ஆவணி
விலை	: 100/-
ISBN	: 978-955-4676-81-7

ஜீவநதி வெளியீடு - 107

உலகத் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு நாயகமாக திகழ்ந்தவர் பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாவார். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழிலக்கியத்தினது சர்வதேசமயமாக்கலுக்கு வித்திட்ட மூலவர் அவர். “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத் தனன் தன்னை நன்றாகத்தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற அடிகளாரின் வாசகம் தமிழ் உலகில் பிரபலமானது. அந்த வாசகத்தின் பிரகாசத்தில் தன்வாழ்வியலை அமைத்துக்கொண்டவர். சேவியர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில், ஊர்காவற்துறையில் “கரம்பொன்” என்ற கிராமத்தில் ஹென்றி ஸ்தானிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை - செசில் இராசம்மா பல்தியாம்பிள்ளை ஆகியோருக்கு மூத்த மகனாக 02.08.1913 அன்று பிறந்து, 1980 செப்டெம்பர் 1 ஆம் திகதி தமது 67 வயதில் மறைந்தார். தனிநாயக அடிகளின் இயற் பெயர் சேவியர் நிக்கலஸ் ஸ்தானிஸ்லாஸ் என்பதாகும். பிற்காலத்தே இவர் தமிழில் கொண்ட தீராத காதலினால் தனது பெயரில் தனிநாயகம் என்ற தமிழ்ப் பெயரினையும் சேர்த்துக் கொண்டார். தனிநாயகம் அடிகள் தொடக்கக் கல்வியை ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக் கல்வியை 1923 முதல் 1930 வரை யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் (சென்.பற்றிக்ஸ்) கல்லூரியிலும் ஆங்கில மொழி மூலம் பெற்றார். பின்னர் 1931 முதல் 1934 வரை கொழும்பில் புனித பெர்னாட் (St. Bernard Seminary) மறைப்பள்ளியில் சேர்ந்து மெய்யியல் (Philosophy) பயின்றார். இக்காலப்பகுதியில் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த “The Messenger of the Sacred Heart for Ceylon” Max Pemberton என்னும் ஆங்கில வார இதழில் பதினொரு கட்டுரைகளை எழுதி, தன்னுடைய எழுத்தாற்றலையும், ஆங்கில புலமையும் வளர்த்துக்கொண்டார். திருவனந்தபுரம் மறை மாவட்டத்தில் பணியாற்றிய போது, அடிகளாரின் ஆற்றலை

அவதானித்தமார் இவானியோஸ் ஆண்டகை, அவரை உரோம் மாநகரிலுள்ள உர்பன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். அப்பல்கலைக்கழகத்தில் The Carthaginian Clergy என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக்கட்டுரையினை எழுதி தெய்வ மெய்யியலில் (Doctor of Divinity) கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை 1960இல் நூல் வடிவில் வெளியானது. இங்கு படிக்கும்போதே பன்னாட்டு அறிஞர்களின் தொடர்புகள் இவருக்கு கிடைத்தது.

ஆங்கிலத்திலும் இலத்தீனிலும் புலமை பெற்றிருந்த அடிகளார் உரோமில் இத்தாலிய மொழியினை கற்றதுடன் ஸ்பானிஷ், போர்த்துக்கீசம், கிரேக்கம், ஜேர்மன், எபிரேயம், பிரெஞ்சு, மலாய், ரஸ்யன் ஆகிய மொழிகளையும் பயின்றார். ஸ்பானிஷ், இத்தாலியம், போர்த்துக்கீசம், ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, லத்தீன், ஆங்கிலம், தமிழ் போன்ற பத்து மொழிகளில் புலமை உடையவர் தனிநாயகம் அடிகளார். இந்த பன்மொழி ஆளுமை, அவருக்கு தமிழிலக்கியத்தை சர்வதேய மொழிகளோடு ஒப்பாய்வு செய்யவும் தேடல்களை மேற்கொள்ளவும் உறுதுணையாற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் 1951ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ் விழாவொன்றில் அவர் ஆற்றிய உரை உயிர்ப்பானது: “ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும், பிரெஞ் தூதின் மொழி என்றும், கூறுவது ஒரு புடையொக்குமெனின், தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி - பக்தியின் மொழி எனக் கூறுவதும் இனிது பொருந்தும்.”

உரோமில் கற்கின்ற காலத்திலே அடிகளுக்கு தமிழ்மீது ஆர்வமும் பற்றுதலும் துளிர்க்கத் தொடங்கியது. இதனை அவரது பின்வரும் வார்த்தைகள் மெய்பிக்கின்றன:

என் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்ததே அன்றி குறைந்திருந்திலது. அவ் ஆண்டுகளில் உரோம் மாநகரில் ஒருங்கு வாழ்ந்த தமிழர் எண்மர். நாம் “வீரமுனிவர் கழகம்” என்ற ஒன்றை குருமடத்தில் நிறுவி தமிழை ஒரு சிறுது பயின்று வந்தோம். வத்திக்கான் வானொலி நிலையத்திலிருந்து தமிழில் ஒலி பரப்பும் வாய்ப்பும் பன்முறை பெற்றோம். அங்ஙனம் ஒலிபரப்பும் தோறும் “தேமதுரத் தமிழோசை உலகம் எல்லாம் பரவும் வகையில் செய்தோம்” எனக் கருதி களிப்புற்றோம்.

குருத்துவக் கல்வியை முடித்து அதில் பட்டம் பெற்ற பின்பு தென்னிந்தியா திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வடக்கன் குளம் என்னும் ஊரில் உள்ள புனித தெரசான் மடப் பாடசாலையில் துணைத் தலைமை ஆசிரியராகப் (1940-1945) பணியாற்றினார். இங்கு ஆங்கிலம், வரலாறு, சமயம், தமிழ் போன்ற பாடங்களை கற்பித்துவந்தார். முறையாக தமிழைக் கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவருக்கு இங்கேயே தோன்றியது. பண்டிதர் குருசாமி சுப்பிரமணிய ஐயர் என்பவரிடம் தமிழ் பயில ஆரம்பித்தார். நான்காண்டுகள் பண்டிதரின் துணையோடு தமிழ் பயின்ற அடிகளாருக்கு தமிழ் இலக்கியங்களில் அதீத ஈர்ப்பு உண்டானது. குறிப்பாக “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”, “உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்” போன்ற புறநானூற்றுச் செய்யுள்களின் கருத்துச் செறிவில் மனம் தோய்ந்தார். இதனால் தமிழில் முதுகலைப்பட்டம் பெற முடிவுசெய்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழ் இலக்கியம் படித்தார். இவரது தமிழ் அறிவின் ஆழத்தினையும் முதிர்ச்சியினையும் கண்ட அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் எம். இரத்தினசாமி, மற்றும் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரும் எடுத்த முடிவினால் இளமாணிப் படிப்பு முடிக்காமலே நேரடியாக முதுகலைமாணிப் படிப்பினை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டார். 1947 ஆம் ஆண்டில் தமிழில் முதுகலைப்பட்டம் (எம்.ஏ.) பெற்றபின் அடிகளார் தொடர்ந்து சுற்று 1949 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் இலக்கிய முதுகலைப் பட்டமும் (எம்.லிட்.) பெற்றார். அப்பட்டத்துக்காகப் பேராசிரியர் அ.சிதம்பரநாதனாரை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை” என்னும் பொருள் பற்றி ஆய்வு செய்தார். இது 'Nature in Ancient Tamil Poetry' என்று 1952இல் நூலானது. அதன்பின்னர், 'Nature in Tamil Poetry : The Classical Period', 'Landscape and Poetry : A study of Nature in Classical Tamil Poetry' என்னும் பெயர்களோடு வெளிக்கொணரப்பட்டது. இந்நூலைத் திறனாய்வு செய்த பேராசிரியர் கமில் சுவலபில் “பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி இதுவரை எழுதப்பட்டவை அனைத்தையும் இந்நூல் பலவகையிலும் விஞ்சி நிற்கின்றது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த தமிழ் ஆய்வே இவரை ஆய்வுத்துறைக்கு இட்டுச்சென்று உலகத் தமிழாய்வு வரை

கொண்டு சென்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

அடிகளார் தமிழ்த் தூது, ஒன்றே உலகம், திருவள்ளுவர் அடங்கலாக மொத்தம் 137 நூல்களை எழுதியுள்ளார். "தமிழ்த் தூது" அவரது முதல் தமிழ் நூல். இது 1952இல் முதல் பதிப்பு கண்டது. தாய்லாந்து, வியட்நாம், ஜப்பான், கம்போடியா, சோவியத் ஒன்றியம், இந்தோனேசியா, தென் அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகள், ஆபிரிக்க நாடுகள், நடுகிழக்கு நாடுகள் முதலான தேசங்களுக்கு பயணித்துப் பெற்ற அனுபவங்களையும், தமிழும் தமிழரும் பற்றிய கருத்தியல்கள் இந்நாடுகளில் உள்ளனவா என தேடி ஆராய்ந்து பெற்ற முடிவுகளையும் முன்னிலைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பே "ஒன்றே உலகம்" நூலாகும். இந்நூல் 1963ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அடிகளார் ஆற்றிய உரை "திருவள்ளுவர்" (1967) என்னும் பெயரில் நூலாகியுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் ஆழ்ந்த புலமை உடைய அடிகளார் தமிழில் எழுத ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே ஆங்கிலத்தில் எழுதிக் குவித்திருந்தார். ஆங்கிலத்தில் பல கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவையே உலக அரங்கிற்கு தமிழை கொண்டுச் சென்றன. கார்த்தேஜியின் மறைமாநில குருகுலம் (The Carthaginian Clergy: 1952), பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்விச் சிந்தனைகள் (Ancient Tamil Education) (இவ்வாய்வு அச்சாக்கம் பெற வில்லை) முதலானவை இவரது ஆங்கிலமொழி ஆக்கங்களாகும். தமிழியல் நூல்கள் ஆய்வடங்கல் (A Reference Guide to Tamil Studies), வெளிநாடுகளில் தமிழ்க் கல்வி (Tamil Studies Abroad), தமிழ்ப் பண்பாடும் நாகரிகமும் (Tamil Culture and Civilization) முதலானவை அவர் தொகுத்த ஆங்கில நூல்கள். இவை சர்வதேசத்திற்கு தமிழின் செழுமையை உணர்த்திற்று.

தூத்துக்குடியில் பணியாற்றிய காலத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் "தமிழ் இலக்கியக் கழகம்" என்ற அமைப்பினை நிறுவி 1952 ஆம் ஆண்டில் Tamil Culture (தமிழ் பண்பாடு) என்னும் ஆங்கிலக் காலாண்டு இதழை வெளிக்கொணர்ந்தார். 1966 வரையில் இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. 1960, 1962, 1965 ஆண்டுகளில் "தமிழ் கல்ச்சர்" வெளியிடப்படாததால், 12 ஆண்டுகளில் 44 இதழ்களே வெளிவந்தன. இச்சஞ்சிகை தமிழர்

களுடைய கலை, இலக்கியம், பண்பாடு என்பவற்றை பறைசாற்றி வந்துள்ளது. இவ்விதழ் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய பல்கலைக் கழகங்கள் வரை சென்றடைந்த பெருமை தனிநாயகம் அடிகளாரையே சாரும். இதன் காரணமாக தமிழ் கற்கும் வேற்று மொழி இனத்தவர்களான சுவெலபில், பிளியோசர், அந்திரோனோவ், எமனு, குய்ப்பர், நோல்டென், மார், பொக்சர், பறோ ஆகியோர் இவ்விதழில் தொடர்ந்து தமது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினர். உலகத்திலுள்ள தமிழியல்துறை சார்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம் மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் ஆகிய காலங்களில் உருவான தமிழியல் ஆய்வுக்குப் புதிய முகம் தருவதாக Tamil Cultureஇல் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அமைந்தன. தமிழியல் ஆய்வு உலகம் சார்ந்த ஆய்வுகளாக இவை அமையப்பெற்றிருந்தன. இவ்விதழ் வழி உருவான ஆய்வுப் போக்கை, திட்டமிட்ட மாநாட்டுக் கருத்தரங்குகள் மூலம் வளர்த்தெடுக்க அடிகளார் முயற்சித்தார். அவர் மேலை தேயங்களுக்கு பயணித்தபோது, அங்கு தமிழில் முதன்முதலாக பிரசுரமான நூல்களை கண்டார். இது பற்றி Tamil Cultureரில் 1958 ஆண்டு "The First Books Printed in Tamil" என்னும் கட்டுரையினை எழுதினார். உரோம எழுத்துக்களாலே தமிழ் வரிவடிவங்களை உணர்த்தி லிஸ்பன் நகரிலே 1554ம் ஆண்டு Carthila என்னும் முதல் தமிழ் நூல் அச்சிடப்பட்ட தகவலை அடிகளார் இக்கட்டுரையில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இந்நூல் தமிழ்மொழிக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் பெருஞ்சிறப்புக் கொடுத்துள்ள விபரம் இதில் விரிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. தென்கிழக்காசிய (கம்போடியா, வியட்னாம், தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா) நாடுகளில் தமிழ்க் கலாச்சாரம் பரவிய வகையினை மையப்படுத்தி "Tamil Cultural Influences in South East Asia" என்ற கட்டுரையினையும் Tamil Culturey எழுதினார். தமிழ்க்கலாச்சாரத்தின் எத்தகைய எச்சங்கள் இந்நாடுகளில் காணப்படுகின்றன என்பதை வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களுடனும், தன்னுடைய சொந்த அனுபவத்துடனும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். "தமிழ்க் கல்ச்சரில்" அவர் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் மகத்தானவை. 1952ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த முதல் இதழின் தலையங்கத்தில், தமிழாராய்ச்சியில் உள்ள பல குறை

களையும், அவற்றை ஒன்றிணைத்து நெறிப்படுத்த வேண்டிய தேவையினையும், தமிழ் பண்பாட்டின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் மிகத் தெளிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

எழுநிலைமாடம்

கால்சாய்ந்துக்

கழுதை மேய்

பாழாகினும் ஆகும்

என்ற ஓளவையாரின் கருத்துக்கு ஒப்பான கிரேக்க கவிதை ஒன்றை மேற்கோள் காட்டி, தமிழின் இன்றைய இழிந்த நிலையை விளக்குகின்றார். இந்த தலையங்கத்தின் இறுதியில் பண்பாடுகள் பேணப்பட வேண்டியதன் உலகளாவிய தேவையை வள்ளுவரின் குறள் மூலம் தெளிவாக்குகின்றார். இறுதி வாசகமாக அமைந்த குறள் இதுதான்:

பண்புடையார்ப்பட்டுண்டு உலகம் அஃதின்றேல்

மன்புக்கு மாய்வது மன்

1952 தொடக்கம் 1961 வரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியலில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய காலத்தில் 1955 முதல் 1957 வரை இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இலக்கியம் வழியாகக் கல்வியியல் (Ancient European and Indian Systems of Education Compared, with Special Reference to Ancient Tamil Education) என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்து கல்வியியலில் கலாநிதி (Ph.D) பட்டத்தினை இரண்டாவது முறையாகப் பெற்றுக் கொண்டார். மீளவும் பேராசனம் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விப் பீடத்தில் விரிவுரையாளரானார். இலண்டனிலிருந்து வருகையில், தமிழில் முதன்முதலில் அச்சான நூல்கள் சிலவற்றின் மிக நுண்ணிய நிழற்பட பிரதி களை எடுத்துவந்தார். தமிழ் மொழியின் பன்மைத்துவ வளர் நிலையை பிரதிபலிக்கும் அடிப்படையில் ஒரு அற்புதமான நூல் கண்காட்சியை 1960 ஆம் ஆண்டு நடத்தினார்.

1961 முதல் 1968 ஆம் ஆண்டுவரை மலேசியாவில் உள்ள மலாய் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத் துறையின் தலைவராகவும் தமிழ்த்துறையின் பீடாதிபதியாகவும் தமிழ் பேராசிரியாராகவும் பணியாற்றினார் இக்காலத்திலேயே பண்டிதர் கா. பொ.

இரத்தினம் அவர்களும் இங்கு பேராசிரியராகக் கடமை யாற்றினார். 1969 இல் மலேசியாவை விட்டு நீங்கியவுடன் பாரிசு மற்றும் நேப்பிள்ஸ் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். தமிழ் மொழியின் செழுமையை உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் நிலைநிறுத்திய அடிகளார், சமய குருவாக, ஆசிரியராக, பேராசிரியராக, ஆராய்ச்சியாளராக, சிறந்த பேச்சாளராக, எழுத்தாளராக, தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் சிற்பியாக, திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் செயல் வீரனாக, தமிழ்த் தூதுவராக பன்முக பரிமாணங்களில் முகிழ்ந்தவர்.

பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு புகழைத் தேடிக்கொடுத்த இரண்டு விடயங்களை பேராசிரியர் கா.சிவத் தம்பி சுட்டுகின்றார். ஒன்று, "Tamil Culture" எனும் ஆங்கிலச் சஞ்சிகையை 1953 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிட்டமை. இரண்டு, 1964 ஆம் ஆண்டு புதுடில்லியில் நடந்த கீழைத்தேய அறிஞர்கள் மாநாட்டின் பொழுது, International Association of Tamil Research (அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம்) எனும் நிறுவனத்தைத் தொடங்கி தமிழ் நிலைப்பட்ட சர்வதேச மாநாடுகள் நடத்தியமை (ஈழத்தின் தமிழிலக்கியச் சுடர்கள்; 2010: 191). அடிகளார் வெளியிட்ட "Tamil Culture" என்ற சஞ்சிகை (1955 - 1963) பல தமிழியல் ஆய்வாளர்களை ஒன்றிணைத்துத் தமிழியல் ஆய்வியழில் ஒரு புதுசெல்நெறியை ஆரம்பித்திருந்தது. இது தமிழியல் ஆய்வுக்கு ஒரு தனிக்களம் அமைக்க வேண்டிய தேவையை உந்திக்கொண்டிருந்தது. மலேசியாவில் பணியாற்றுகின்ற காலத்தில் தமிழியல் சார்ந்த ஒரு சர்வதேச மாநாட்டை நடாத்த அடிகளார் திட்டமிட்டார். இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த கீழைத்தேச மாநாட்டுக்காலம் அவருக்கு கைகொடுத்தது. உலக நாடுகளில் உள்ள அனைத்து அறிஞர்களும் ஒன்று கூட வேண்டும் என்ற நோக்கில் கீழைத்தேச நாடுகள் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்ட அறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கூடி புதிய ஆய்வுகள் பற்றிய சிந்தனைகளைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். இவ்வமைப்பு "கீழை நாட்டாய்வாளர்களின் பன்னாட்டு ஒன்றியம்" என்ற பெயரில் நடைபெற்று வந்தது. இதிலும் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆய்வு மிகக் குறைவாகவே இடம்பெற்றது. இத்தகு குறைபாடுகளைப் போக்கி தமிழ் மொழிக்கு உலகளாவிய அளவில் உலகக் கவனிப்பை உருவாக்க

அடிகளார் முனைப்புக்கொண்டார். இதனை ஏற்று நடத்த ஓர் அமைப்பு தேவையென்பதை அவர் உணர்ந்தார். கீழைத்தேச மாநாட்டில் கலந்துக்கொண்ட தமிழியல் அறிஞர்களின் விசேட கூட்டத்தை புதுடில்லியில் 1964ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7ஆம் திகதியன்று, பேராசிரியர் வி.அய்.சுப்பிரமணியனும் அடிகளாரும் கூட்டினர். இக்கூட்டத்தில் பதினைந்து நாடுகளைச் சேர்ந்த 60 தமிழியல் அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். இங்குதான் “அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம்” தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் இணைச்செயலாளர்களாகப் பேராசிரியர் காமில் சுவலெபிலும், தனிநாயகம் அடிகளாரும் நியமனம் பெற்றனர். பேராசிரியர் ஜூன் பிலியோசட் தலைவராக தெரிவானார். உலகிலுள்ள அறிஞர் பலரை ஒன்று சேர்ப்பதும், அவர்களை அறிமுகப்படுத்துவதும், அவர்களது ஆராய்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த உதவுவதும் இம்மன்றத்தின் சிறப்புப் பணிகளாய் அமைகின்றன. மேலும் பல நாடுகளில் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற அறிஞர் தமது ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப் பொது மன்றம் ஒன்றில் சமர்ப்பித்து பயன்பெறவும் இம்மன்றம் வழி வகுத்திருக்கின்றது. தமிழ்மொழி உலக அரங்கில் அனைத்துச் சிறப்புகளும் பெற்று அறிவியல் மற்றும் பிற துறைகளிலும் தகுதி பெற்றதாக வளர இம்மன்றம் உறுதுணை புரிகின்றது. “இது தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டியதன் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்திருந்த மேலைநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் ஏற்கனவே தொடர்பு கொண்டு இதனைத் தோற்றுவிக்க முன்னின்று உழைத்தவர் தனிநாயக அடிகள் ஆவர்” என்பது பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் அவதானிப்பாகும். மேலும் இதுபற்றி பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இப்படி கூறுகின்றார்:

“இந்த ஆராய்ச்சி மன்றம் இந்திய வரலாற்றியல் ஆய்வு முறைகளிற் பெரும் பிரச்சினையாக விளங்கிய ஒன்றுக்குத் தீர்வு காணுவதற்கான வலுவான களத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இந்தியப் பண்பாட்டினதும் நாகரிகத்தினதும் உருவாக்கத்தில் இடம் பெறும் “ஆரியம்” சாராத கூறுகள் யாவை, இவற்றின் உருவாக்கத்தில் அவை பெறும் முக்கியத்துவம் யாது என்பது இந்திய வரலாற்றினது பிரச்சினையாக மாத்திரமல்லாது, தென்னாசிய வரலாற்றின் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிற் கொள்ளப்

பட்டது போன்று கங்கைக் கரையும் சமஸ்கிருத மொழியுமே இந்தியப் பண்பாட்டின் அச்சாணி என்கின்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கு அறிவு பூர்வமான சாஸ்திரீய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் இடமளிக்கவில்லை. இந்தியப் பண்பாட்டின் உருவாக்கத்தில் "திராவிடக்" கூறுகளுக்கும் முக்கிய இடமுண்டு என்பது வரவர வலியுறுத்தப்படலாயிற்று. இந்த ஆராய்ச்சிச் செல்நெறியை வளர்ப்பதற்குத் திராவிடமொழிக் குடும்பத்தினுள் மிகப் புராதன இலக்கியச் சான்றும், வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுமுடையதான தமிழை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்பெறும் ஆராய்ச்சிகள் பயன் தரும் என்ற எண்ணத் துணிபு பல அறிஞர்களிடையே வளரத் தொடங்கிற்று. பூபிலி யோசா, பறோ, எமனோ முதல் சுநிதிகுமார் சட்டர்ஜி, நொ பொறு கறஷிமா வரை பல அறிஞர்கள் தக்கான் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் இவ்வழிச் செல்வதன் அத்தியவசியத்தை உணர்த்தினர்.

இந்த ஆராய்ச்சித் தேவைக்கு வேண்டிய உருவ அமைதியை அடிகள் வழங்கினார். உலக ஆராய்ச்சியாளர் ஒருங்கு நின்றுழைப்பதற்கான அடித்தளமாக விளங்கும் அத்தியவசிய ஆராய்ச்சி நெறியைப் பேணினார். இத்தகைய ஒரு நிறுவனத்தின் இயங்கு சக்தியாக விளங்கக் கூடிய தகைமைகள் யாவும் அவரிடத்திருந்தன. இது ஆராய்ச்சி நிலையில் நிலை நிறுத்தப்பட்ட ஒரு சாதனை. இந்த ஆராய்ச்சிச் சாதனையின் சமூக, அரசியல் முக்கியத்துவம் தான் அவரைத் தமிழ் நாடகனாக ஆக்கிற்று (2010: 197, 198).

அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம், உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் பணியாற்றி வரும் தமிழறிஞர்களை ஒருங்கிணைத்து தமிழ் ஆராய்ச்சியை ஒருமுகப்படுத்தவும், வளப்படுத்தவும் தமிழாராய்ச்சி மாநாடொன்றினை இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்த வேண்டுமென்று வரையறுத்துக் கொண்டது. அதன் முதல் மாநாட்டினை 1966, ஏப்ரல் 16 - 23 தேதிகளில் மலேசிய அரசின் துணையோடு பிரம்மாண்டமான முறையில் மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் தனிநாயக அடிகள் நடத்தினார். தமிழ்கூறு நல்லுலகம் கண்டிராத வகையில் முதல் தடவையாகப் பல துறைகளில் புலமை பெற்ற அறிஞர் பெரு மக்கள் ஒன்றுபட்டு முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை கோலாலம்பூரில் நடத்தினர். மலேசியா பிரதமர் துங்கு அப்துல்

ரஹ்மான் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்தது சிறப்புக்குரியதாக அமைந்தது. இம்மாநாட்டை மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், தேசிய இந்தியக் கல்வி வளர்ப்பு மன்றம், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் ஆகிய மூன்று அமைப்புகளும் கூட்டாக நடத்திமுடித்தன. தனிநாயக அடிகளாரின் பெரு முயற்சியால் மலேசியா அரசின் ஆதரவுடன் மாநாடு ஏழு நாட்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றது. கருத்தரங்கு ஏப்ரல் 18 முதல் 22 வரை ஐந்து நாட்கள் நடைபெற்றது. 240 பேராளர்களும், 50 பார்வையாளர்களும் பதிவு செய்திருந்தனர். இவர்களில் 132 பேராளர்களும் 40 பார்வையாளர்களும் கலந்து கொண்டனர். 150 கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பெற்றன. மொழிக்காக மொழியின் வளர்ச்சிக்காக முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தப்பட்டதால் “இன்றைய உலகில் தமிழ் மொழியின் பங்கும் மேம்பாடும்” என்பதும், “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்பதும் மாநாட்டின் கருப்பொருள்களாய் அமைந்தன. பெரும்பான்மை ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும், மிகக் குறைந்த அளவு தமிழ்க் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றன. மாநாட்டில் இரண்டு கண்காட்சிகள் நடந்தன. முதல் கண்காட்சியில் தென் கிழக்கு ஆசிய நாடு தொடர்பான சிற்பங்கள், தொல் பொருள் கண்டுபிடிப்புகள் இடம் பெற்றன. இரண்டாவது கண்காட்சியில் அரிய நூல்கள், படங்கள், நூல் வெளியீடுகள் முதலியன இடம் பெற்றிருந்தன. கலாநிதி சத்தமங்கல கருணாரத்தின (இந்திய இலங்கை கல்வெட்டியலில் சில பொது அம்சங்கள்), வண. ஹிஸ்ஸல்ல தம்மரத்தின தேரர் (சிங்களத்தில் தமிழின் செல்வாக்கு) ஆகிய சிங்கள அறிஞர்களும் மாநாட்டில் கலந்துக் கொண்டதுடன் ஆய்வுக்கட்டுரையும் படித்தனர். மாநாட்டு ஏற்பாடுகளும் ஒழுங்குகளும் மிகச்சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

சென்னையில் நடந்த இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் அடிகளார் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். இம் மாநாடு அன்றைய தமிழக முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையில் 03-01-1968 முதல் 10-01-1968 வரை பெருஞ்சிறப்புடன் நடந்தேறியது. இசையரசு எம்.எம். தண்டபாணிதேசிகரின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் மாநாடு தொடங்கியது. இந்திய குடியரசுத்தலைவர் டாக்டர் ஜாகீர் உசேன், மாநாட்டினைத் தொடங்கி வைத்தார். பேரறிஞர்

அண்ணா தலைமையேற்றார். பன்னாட்டறிஞரும், தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத் தலைவருமான பேராசிரியர் பில்லியோசர் விழாக்குழு சார்பில் வரவேற்று உரையாற்றினார். உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி ஜனவரி இரண்டாம் நாள் மெரீனா கடற்கரையில் ஓளவையார், கண்ணகி, கம்பர், டாக்டர் ராபர்ட் கால்டுவெல், டாக்டர் ஜி.யு.போப், திருவள்ளுவர், பாரதி, பாரதிதாசன், வ.உ. சிதம்பரம், வீரமாமுனிவர் ஆகியோருக்கு பத்துச் சிலைகள் திறக்கப்பட்டன. ஜனவரி முதல் தேதி சர்.ஏ. இராமசாமி முதலியார் அண்ணா சிலையை மலைச்சாலை வட்டப்பகுதியில் திறந்து வைத்தார். தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் வரலாற்றையும் கருத்தில் கொண்டு இச்சிலைகள் திறக்கப்பட்டன. இம்மாநாட்டில் 500 பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர். இந்தியப் பேராளர்கள் 250 பேர், ரஷ்யா போன்ற 30 நாடுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர். 4-1-1986 முதல் 10-1-1968 வரை கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. சென்னைப் பல்கலைக்கழக மண்டபத்தில் 36 அமர்வுகளில் பல்வேறு அறிஞர்களின் தலைமையில் கருத்தரங்குகள் நடைபெற்றன. கருத்தரங்கில் இலக்கியம், கல்வி, சமூக உறவு, கலை, தொல்பொருள், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், மொழியியல் ஆகிய எட்டு வகையான ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றன. டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷ்யயா கலந்து சொற்பொழிவாற்றினார். டாக்டர் சங்காலியா, டாக்டர் ஜிவலபில், ஜி. மகாதேவன், டாக்டர் ஹசர், டாக்டர். மர் முதலியோரின் கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்க கட்டுரைகளாக அமைந்தன.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் மற்றொரு திட்டமும் இந்த மாநாட்டில் நிறைவேறியது. அதாவது நிரந்தரமான தமிழா ராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிப் பணியகமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அடிகளார் கனவு கண்டார். தமிழ் மொழியியல், இலக்கியம், தொன்மையியல், பண்பாட்டியல், சமூக மானுடவியல் எனப் பல துறைகளைப் பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்ளவும், ஆய்வுக் கல்வியை வழங்கவும், பட்டங்கள் வழங்கவும் தகுதி மிக்க உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் அமைப்பதைப் பற்றிச் சென்னை இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது (1968) விவாதிக்கப்பட்டது. அதற்கான முன்வரைவை பூனே தக்கானக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி

நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் எஸ்.எம்.கத்ரே அவர்களால், “உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அமைப்பியல் கூறுகள்” என்னும் தலைப்பில் இம்மாநாட்டின் போது எழுத்துரை ஒன்று அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்தது; அவ்வெழுத்துரையின் முக்கியத்துவம் கருதி இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் இடையே உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தேவை யாவை என்பது குறித்து மாநாட்டு குழுவினரால் அலசப்பட்டது. அதன்பிறகு தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னை, தரமணியில் 1970 அக்டோபர் திங்கள் 21 ஆம் நாள் உதயமாகியது.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தோற்றத்திற்கு எவ்வாறெல்லாம் அடிகளார் தமது பங்களிப்பினைச் செலுத்தினார் என்பது உலகம் அறியும். ஒரு மரம் வேண்டுமென்றால் அதற்கு விதை இடவேண்டும் அதுபோல இந்நிறுவனத்திற்கு வித்திட்ட பெருமகனாரும் அடிகளாரே ஆவர் என்பது அறிஞர்களின் முடிபு. தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையினையும் தொன்மையினையும் தந்திரற்றத் தன்மையினையும் வெளிப்படுத்தியதோடு அதை உலகளாவிய நிலையில் பரப்ப முற்பட்டவர் தனிநாயகம் அடிகளார். தமிழிற்குச் செய்த தொண்டு அளவிடற்கரியது அவர் முயற்சியில் உருவானவையை உலகத் தமிழ் ஆய்வு மன்றமும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் (இரபிசிங், ம.பி.; “தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகள்; 1999: VI). உலகத் தமிழ் அறிஞரை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டும், ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாக, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தையும் (1964) உருவாக்கினார். இம்மன்றத்தின் திட்டப்படி, உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடத்திடவும், சென்னையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தோன்றவும் மூலக்காரணமாகத் திகழ்ந்தார் (விமலானந்தம், மது.ச.; “உலக அரங்கில் தமிழ்”; 2003:2). தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் உலகத் தமிழாராய்ச்சி கழகத்தையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தையும் உருவாக்கியவர்களில் ஒருவர் (இராமர் இளங்கோ, ச.ச.; அணிந்துரை, “தனிநாயகம் அடிகளின் இதழியல் வழித் தமிழ்ப்பணி - பா.இறையரசன்” 1993: IV). உலகத் தமிழ் ஆய்வுத் துறையில் அடிகளார் தம் உலகப் பயணங்கள், தொடர்புகள், கட்டுரைகள், விரிவுரைகள், நூல்கள், முத்திங்கள் இதழ், அரையாண்டு இதழ் என்று பலவகையிலும் தொடர்ந்து ஆற்றிவந்த பணிகளே

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமாக வடிவம் பெற்றன என்பார் பேரா. வேலுப்பிள்ளை (அமுதன் அடிகள்; “தனிநாயகம் அடிகள்”; 1993 : 122). அதேபோல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும். அதன் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது குறித்தும் நித்தம் சிந்தித்தவர் அடிகளார். உலகத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுதியும் சந்தித்தும் ஆதரவைத் திரட்டியவர். பாரீஸ்- தமிழ் மாநாட்டில் நிறுவனம் குறித்த தமது வேண்டுகோளை அறிவித்தவர்; விதையையும் ஊன்றி நீரையும் ஊற்றியவர் அடிகளார் அவர்களே என்பது இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரைப் போற்றிச் சிறப்பிக்கும் வகையில் 1992 இல் நிறுவனத்தில் “தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் அறக்கட்டளை” நிறுவப்பட்டது. பல நல்ல உள்ளங்கள் வழங்கிய நிதியுதவியைக் கொண்டும், கும்பகோணம் ஆயர் மேதகு பீட்டர் ரெமிஜியஸ் ஆண்டகையும் தவபெருந்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரும் வழங்கிய பொருளுதவியைக் கொண்டும், அமுதன் அடிகளார் அவர்களின் முயற்சியால், கிறித்துவத் தமிழ் இலக்கிய கழகத்தால், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் பெயரில் அறக்கட்டளை நிறுவி ஆண்டுதோறும் “தனிநாயக அடிகள்/கிறித்துவத் தமிழ் இலக்கியங்கள்” எனும் பொருண்மையில் அறக்கட்டளைச் சொற் பொழிவுகள் ஆற்றப்பட வழிவகை செய்யப்பட்டது. அடிகளாரின் பெயரில் அமைந்த இந்த அறக்கட்டளையின் சார்பில் இதுவரை ஆறு சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்று அப்பொழிவுகள் நூல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில் நான்கு சொற்பொழிவுகள் அடிகளார் பற்றியதாக அமைந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

சொற்பொழிவு 1 :

அடிகளார் அறக்கட்டளையின் முதல் சொற்பொழிவினை 1992 ஆண்டு “தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்வும் பணியும்” எனும் தலைப்பில் அமுதன் அடிகள் நிகழ்த்தினார். இப்பொழிவு தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்க்கையையும், ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டினையும், இதழியல் பணிகளையும் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகியதாக அமையப்

பெற்றிருந்தது.

சொற்பொழிவு 2 :

“தனிநாயக அடிகளாரின் ஆய்வுகள்” எனும் தலைப்பில் ம.செ. இரபிசிங் 1995 ஆம் ஆண்டில் உரையாற்றினார். தமிழ் இலக்கிய ஆய்வை விரிவுபடுத்துவதிலும், வளப்படுத்துவதிலும் எந்தெந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் என்பதை வெளிப்படுத்தும் விதமாகவும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையினை, பெருமையினை வெளிக்கொணர்வதில் எத்தகைய விடா முயற்சியும், ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் இவ்வுரை வெளிப்படுத்தியது.

சொற்பொழிவு 3:

“தனிநாயகம் அடிகளின் இதழியல் வழித் தமிழ்ப்பணி” எனும் தலைப்பில் முனைவர் ப.இறையரசன் 1995 ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் மூன்றாவது சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டது. இப்பொழிவு தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் தாமே முன்னின்று நடத்திய ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் இதழ்களைப் பற்றியும் அவருடன் தொடர்புடைய பிற இதழ்களைப் பற்றியும் விரிவாக அலசியது.

சொற்பொழிவு 4 :

இவ்வறக்கட்டளையின் நான்காவது பொழிவை 2003 ஆம் ஆண்டு “உலக அரங்கில் தமிழ்” எனும் தலைப்பில் மது.ச. விமலானந்தம் நிகழ்த்தினார். உலக நாடுகளில் எல்லாம் தமிழ் ஒலிக்கும்படி செய்த அடிகளாரின் பணிகள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டு நூலக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டை முன்னிட்டு நிறுவனத்தில் அடிகளார் நூற்றாண்டுச் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 14.06.2013 அன்று, ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசித்து வரும் ஊடகவியலாளரும் கல்வியியல் ஆய்வாளருமான திருமதி நீற்றா பற்றிமாசுரன் “மானிடம் போற்றும் தனிநாயகம் அடிகள்” எனும் தலைப்பில் ஆய்வுரை ஆற்றினார். இந்த உரை மானிடம் போற்றும் தனிநாயக அடிகளின் பண்புகள் வெளிப்பட்ட விதங்கள் மற்றும் மானிடம் தனி

நாயக அடிகளைப் போற்றுகின்ற விதங்கள் குறித்து மிக விரிவாகவும் சிறப்பாகவும் படம்பிடித்துக்காட்டியது. இந்நிறுவனத்தால் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள அடிகளாரின் நூல்கள் :

1. Landscape and poetry: A Study of Nature and Classical Tamil Poetry (1997)
2. Tamil Culture and Civilization (1997)
3. தமிழ்த் தூது (1998)
4. Collected Papers of Thani Nayagam AdiGal (1995)
5. தனிநாயகம் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள் (2002)

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது கூடிய அறிஞர் பெருமக்களால், புதியதோர் தமிழாய்வு இதழினைத் தொடங்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் ஏடாக - அரையாண்டு இதழாக "தமிழ் ஆராய்ச்சி இதழ்" (Journal of Tamil Studies) 1969 இல் வெளிவந்துள்ளது. இதற்கு மூலக்காரணம் அடிகளாரே. முதலாமாண்டு இரு இதழ்களிலும், தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம், இரண்டாமாண்டு இரு இதழ்களிலும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், வரைவுகள், குழுக்கள் முதலியன விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அடிகளார் பொறுப்பில் ஈராண்டு நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. மூன்றாம் ஆண்டு முதல் (1972.செப்.) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இதழாக வெளிவரத் தொடங்கி தொடர்ந்து வந்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதுவரை 82 ஆய்வு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாய்வு இதழின் கட்டுரைகள் நிறுவன வலைத் தளத்திலும் (<http://www.ulakaththamizh.org>) வலையேற்றம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. "அடிகளார் இந்த நிலையத்தின் பணிப்பாளராக இருந்து பணியாற்ற முடியாமற் போனது தமிழாய்வாளர்கள் மத்தியில் பெரும் ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் தந்தாலும் அவர் கண்ட கனவு நனவானதெ என்ற அளவில் திருப்தி அடைந்தார்கள்" என்று "இலங்கைத் தமிழ்ச் கூடர்மணிகள் வரிசை - 9 : தனிநாயகம் அடிகளார்" (2008: 22) என்ற நூல் குறித்துள்ளது.

மூன்றாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1970இல் பிரெஞ்சு நாட்டின் தலைநகரான பாரிசில் அடிகளாரின் முயற்சியால் நடைபெற்றது. தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறையில் மேற்கத்திய நாட்டவர்களின் பணிகளே இம்மாநாட்டில் கவனக்குவிப்புப் பெற்றன. அடிகளார் இம்மாநாட்டிலே "The Study of Contemporary

Tamil Groups - A Survey" என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார். தமிழர்கள் எந்தெந்த நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள், அந்நாடுகளில் அவர்களின் எண்ணிக்கை, தமிழர்களுடைய இடம், பெயர், வரலாறு ஆகியன பற்றி இக்கட்டுரையில் விபரித்துள்ளார். இம்மக்களின் புவியியற் பரம்பலையும், புள்ளி விபரத்தையும் அதிலே தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

1974 இல் நான்காவது தம்மூராய்ச்சி மாநாட்டையாழ்ப்பாணத்தில் அடிகளார் நடத்தினார். யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாரய்ச்சி மாநாட்டினையொட்டி யாழ் நகரமே விழாக்கோலம் பூண்டது. யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஆய்வு அமர்வுகளும், தமிழர் பண்பாட்டு பொருட்காட்சி சுண்டிக்குளி பெண்கள் கல்லூரி மண்டபத்திலும் நடை பெற்றன. முதல் மூன்று மாநாடுகளைப் போல் இம்மாநாடு எளிதாக நடைபெறவில்லை. தமிழ்ப் பகுதியிலிருந்து பொது மக்கள் மாநாட்டைப் பார்க்க திரண்டு வந்தனர். இம்மாநாட்டின் போது மிக மோசமான வன்முறைகள் இடம்பெற்றமை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு.

"பன்மொழி அறிஞர் தமிழ் தூதுவர் தனிநாயகம் அடிகளார் என்ற கட்டுரையில் லெ.முருகபூபதி குறிப்பிடுகின்ற ஒரு கருத்து இங்கு கவனிக்கத்தக்கது: "1968 இல் தமிழக முதல்வர் அண்ணாத்துரையின் காலத்தில் சென்னையில் இரண்டாவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடந்தவேளையில் இலங்கைத் தமிழ் வாசகர்கள் மத்தியில் தனிநாயகம் அடிகள் பரவலாக பேசப்பட்டார். எனினும் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு 1966 இலேயே அவர் வித்திட்டு மலேசியா தலைநகர் கோலாலம்பூரில் முதலாவது மாநாட்டை நடத்திவிட்டார். கோலாலம்பூரில் ஒரு மண்டபத்தில் அமைதியாக நடந்த முதலாவது ஆராய்ச்சி மாநாடு எப்படியோ தமிழக அரசின் வசம் சென்றதனால் அண்ணாத்துரை தமிழுக்கு கோலாகலமான வடிவத்தை வழங்கி ஊர்வலங்கள் மற்றும் சிலை வைக்கும் சடங்குகளையும் பொன்னாடை சந்தனமாலை போர்க்கும் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் மரபாகவே வளர்த்து விட்டார். படிப்படியாக ஆராய்ச்சிகள் பின்னகர்த்தப்பட்டு களியாட்டங்களும் வெற்றுப் புகழாரங்களும் முன்னிறுத்தப்பட்டன. நான்காவது மாநாடு (1974) தமிழகத்திலிருந்து விசா அனுமதியின்றி வந்த ஒருவரி

னால் அரசியலாக்கப்பட்டு, சிலரது உயிரையும் பலியெடுத்து கண்ணீருடனும் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புடனும் யாழ்ப்பாணத்தில் முடிவடைந்தது. மரணித்தவர்களின் நினைவுத் தூபியும் ஆளும்தரப்பினராலும் (ஸ்ரீமா - ஜே. ஆர். பிரேமதாஸ காலத்தில்) தமிழுணர்வாளர்களினாலும் அரசியலாக்கப்பட்டது. அரசியல்வாதிகளின் கையிலே தமிழ் சிக்கினால் தமிழுக்கு என்னகதி நேரும் என்பதனையும் தனிநாயகம் அடிகளாரின் அயராத தமிழ்த்தொண்டு மற்றும் அவர் வித்திட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகளினூடாகவும் பார்க்கமுடியும்” (இணையம்).

இதுவரை நடத்திய மாநாடுகள் மூலம் தனிநாயகம் அடிகளார் சாதித்தவை யாவை என்ற வினாவை எழுப்பும் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அடிகளாரின் சாதனைகளை விபரிக்கும் வகையில் பின்வருமாறு விடையளிக்கின்றார்:

முதலாவதாக, தமிழ் இலக்கியம் பற்றியோ மொழி பற்றியோ ஆராயும் உரிமை தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவருக்கே உரியதென்ற கொள்கையை இவர் தகர்த்தெறிந்து விட்டார். தமிழாராய்ச்சி குறுகிய எல்லைக்குட்பட்டிருப்பது பரந்து விரிந்து பல துறைகளில் விருத்தியடைந்திருக்கின்றது. தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் தமிழ் இலக்கணம் பற்றியும் உள்ள ஆராய்ச்சி மட்டும் தமிழாராய்ச்சி என்ற நிலை மாறி, தமிழ் மக்கள் வரலாறு, தமிழ் மக்கள் மனிதவியல், தமிழ் மக்கள் சமயங்கள், தத்துவங்கள், தமிழ்த் தொல்பொருளியல், தமிழ் நாட்டவர் பிற நாட்டவரோடு கொண்ட தொடர்புகள், தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்க் கலைகள், தமிழ் மொழியியல் என இன்னோரன்ன பல துறைகளிலும் தமிழாராய்ச்சி விரிந்து சென்றிருக்கின்றது. இவர் முயற்சியின் பயனாகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்புப் பற்றியும், பண்பாட்டு வளர்ச்சி பற்றியும், தொன்மை பற்றியும், மொழியியல் பற்றியும் பல உண்மைகள் வெளிவந்துள்ளன

மேலும், இவரது தொண்டினால் இன்று பிறநாடுகள் பலவற்றிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழை ஒரு பாடமாக அமைத்திருக்கின்றனர். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் அப்பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் ஈடுபடுகின்றனர். ஒரு காலத்தில் மேல் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிற் சமஸ்கிருதம் பற்றியும், இந்தோ - ஆரிய மொழிகள் பற்றியுமே ஆராய்ச்சி செய்து வந்தனர். இப்பொழுது

அந்நிலை மாறி, தமிழ் மொழி தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு முதலியன பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற நிலை இப்பல்கலைக்கழகங்களில் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது. முன்பு பிறநாட்டவர் சமய பிரச்சாரத்திற்குமம், வணிகப் பெருக்கத்திற்கும், அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கும் தமிழைப் பெரும் பாலும் கற்றனர். ஆனால் இன்று ஆராய்ச்சிக்காகவும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகளுக்குமாகவே தமிழை அவர்கள் கற்கின்றனர். மொழிகளிற் சிறந்த தமிழ் மொழியை அறியாது இந்தியாவின் அடிப்படைப் பண்பாட்டையும், கலைகளையும் அறிய முடியாதென உணர்ந்து தமிழைப் பயின்று வருகின்றனர் (2008: 24, 25).

1966-1980 இடைப்பட்ட காலங்களில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டுக் கருத்தரங்குகள் அனைத்திலும் உலகத்தரம் சார்ந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டு நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன.

அடிகளார், தமிழ் மொழியையும் அதன் இலக்கியச் செழுமையையும் உலகில் பரப்பும் நோக்கோடு ஜப்பான், சிலி, பிரேசில், பெரு, மெக்சிக்கோ, எக்குவடோர், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து ஒரே வருடத்தில் 200க்கும் மேற்பட்ட பேருரைகளை நிகழ்த்தி சாதனை புரிந்தார். இவ்வாறு விரிவுரைகளை நிகழ்த்தும் போது பல நாடுகளிலும் சிறப்பு பேராசிரியராகத் தமிழ்ப்பாடமும் நடத்தி வந்துள்ளார். ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தபோது அங்குள்ள நூலகங்களில் பல தமிழ்க் கையெழுத்துப்பிரதி நூல்கள், மற்றும் அச்சிடப்பெற்ற தமிழ் நூல்கள் பற்றி ஆராய்ந்தார். இதன் பெறுபேறாக 1556 ஆம் ஆண்டில் தமிழில் அச்சிடப்பெற்ற Luso-Tamil Catechism (போர்த்துக்கீச-தமிழ் மொழியில் கிறித்தவம் சார்ந்த கேள்விக் கொத்து) "காட்டில்கா" (Cartilha) எனப் பெயரிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதனை அடிகளார் 1950 ஆம் ஆண்டில் லிஸ்பனில் கண்டெடுத்தார். அத்துடன், 1578 இல் அச்சிடப்பெற்ற தம்பிரான் வணக்கம் (Thambiran Vanakkam), 1579 இல் வெளியிடப்பட்ட "கிறித்தியானி வணக்கம்" (Kiristiani Vanakkam). முதன் முதலாக அன்றம் டி பெறோனீக்கா என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட தமிழ் - போர்த்துக்கீச மொழி அகராதி போன்றவற்றையும் கண்டெடுத்தார். அதில் பெறொனீக்கா

அகராதியினை மீள்பதிப்பு செய்து அதனை முதல் தமிழாராச்சி மகாநாட்டில் மலேசியாவில் வெளியிட்டார். தனிநாயகம் அடிகளார் போர்த்துகலில் கண்டறிந்த Arte da Lingua Malabar என்ற கையேடு தமிழுக்காக அயலவர் எழுதிய முதல் இலக்கணக் கையேடு ஆகும். தாளில் எழுதப்பட்ட இந்தக் கையேடு என்றீக்கு அடிகளால் 1549-இல் வழங்கிய போர்த்துக்கீசிய மொழியில் அக்காலத்துத் தமிழ் மொழியை விளக்குகிறது. இந்தக் கையேட்டை ஜீன் ஹைன் (Jeanne Hein) என்ற அமெரிக்கர் 2013 ஏப்ரலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

தாய்லாந்து மன்னரின் முடிசூட்டு விழாவில் பாடும் பாடல் திருவாசகத்திலுள்ள திருவெம்பாவையிலிருந்து எடுக்கப் பட்டவை என்பதை அடிகளார் உலகுக்கு அறிவித்தார். 1954-ம் ஆண்டு தாய்லாந்து சென்ற போது அங்கு பாடப்பட்ட பாடல் இது:

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாந்தடய்கண்
மாதே வளருதியோ வன்சேவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதியாய்க் கேட்டாலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து...”

இப்பாடல்களை அடிகளார்க்குப் படித்துக் காட்டிய தாய்லாந்து நாட்டு அரச குரு தாய்லாந்து மொழியிலும் கிரந்தந்திலும் எழுதப்பட்டிருந்த சில ஏடுகளையும் காட்டினார். தாய்லாந்தில் பின்பற்றப்பட்ட இந்து சமயமும், புத்த சமயமும் இந்தியாவிலிருந்து சென்றவைகள் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். தாய்லாந்து நாட்டிற்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினை முதன் முதலில் அறிந்து தெரிவித்தவர் தனிநாயகம் அடிகளாரே ஆவார்.

மலாயாவையும் தாய்லாந்தையும் இணைக்கும் நீண்ட குறுகிய இடப்பரப்பில் அமைந்துள்ள “தாக்குவப்பா” என்னும் இடமே சிலப்பதிகாரம் காட்டும் “தக்கோலம்” என்பது அடிகளாரின் கண்டுபிடிப்பு. மேலும் அம்மாவட்டத்தில் மணிக் கிராமத்தார் பற்றிய கல்வெட்டொன்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும், அங்குள்ள இடப்பெயர்களும் சிவபெருமானின் பழைய சிலையும் தமிழ் கலைத் தொடர்பைக் காட்டுவதும் அடிகளாரின் கருத்துக்கு வலு சேர்க்கின்றன

வியட்நாமில் போநகர் என்ற குன்றின் மேல் உள்ள கட்டடங்களில் மாமல்லபுரத்துச் சிற்பக் கலைத்தொடர்பிணையும், மிஷான் என்னுமிடத்தில் பல்லவ மன்னர்கள் கட்டிய கோயில்களின் பான்மையையும், வியட்நாமின் கிழக்குப் பகுதியில் சாம்பர் கட்டிய தனிக் கோயில்களில் மாமல்லபுரக் கோபுர மரபையும் கண்டு வியந்தார். இந்தோனேசியாவிலுள்ள சுமத்திரா, ஜாவா, களிமந்தான் ஆகிய தீவுகளுக்கு கி.பி முதல் மற்றும் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழர் சிறுகுடியிருப்பு களை நிறுவிருந்ததை மணிமேகலை காப்பியம் வழியாகவும், இந்தோனேசியாவில் காணப்படும் வடமொழி, தமிழ்க் கல் வெட்டுக்களில் இருந்தும் அறியமுடிவதாகப் பதிவு செய்கிறார்.

பன்மொழிப்புலமை அடிகளாரது மொழியாராய்ச்சிக்குப் பெருமளவில் கைகொடுத்தது. இலங்கையில் தனிச்சிங்களம் மட்டும் சட்டம் 1956 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது “இலங்கையில் மொழி உரிமைகள்” என்ற கட்டுரையை எழுதி வெளியிட்டது மட்டுமன்றி, காலிமுகத்திடலில் நடந்த அறப்போரிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டார். மொழிப்பிரச்சனை என்பது அரசியல் எல்லைகளைவிட பரந்து விரிந்தது என்ற நோக்கை முன்வைத்ததோடு களப்பணியிலும் ஈடுபட்டு சிறுபான்மையினர் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தார். 1955ஆம் ஆண்டு தனிநாயகம் அடிகள் கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் கொழும்பு தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழக ஆதரவில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் “தமிழ்ப் பண்பாடு: அன்றும் இன்றும், இனியும்” என்ற பொருளில் ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார். இந்த உரை நூல் வடிவில் அன்றே விற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்த நூல் இருமுறை மீள் பிரசுரம் பெற்றதோடு, சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்த்து விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அடிகளார் தன்னுடைய பரந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி, சிங்களமும் தமிழும் அரசுகளும் மொழிகளாக இருப்பதால் சிங்களத்துக்கு எந்த ஆபத்தும் வராது என்றும் சிங்களம் அரசுகளும் மொழியாக இருந்தாலும் தமிழையும் சிங்களத்தின் நிலையைப் பாதிக்காமல் பயன்படுத்தலாம் என்றும், பலநாட்டு அரசியல் சாசனங்களை மேல்கோள் காட்டிப் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதினார். அவற்றை தொகுத்து “தமிழ் மொழி உரிமைகள்” என்ற மகுடத்தில் ஆங்கில நூல் ஒன்றினை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

திருக்குறளை மலாய்ப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் இஸ்மாயில் ஹுசைன் (Prof Ismail Hussein) மலாய் மொழியிலும், பேராசிரியர் ச்சீங் ஹ்ஸி (Prof Ch'eeng Hsi) சீன மொழியிலும் மொழி பெயர்க்க உதவினார். அடிகளார் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குப் பின்னரும் தமிழகத்தில் சமயப்பணி ஆற்றி வந்த மேனாட்டுக் கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள் சிலர் இயற்றிய தமிழ் இலக்கணம், அகராதி, உரைநடை நூல்கள் போன்றவற்றை தேடிக்கண்டுபிடித்தார். ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நூலகங்கள், போர்த்துக்கல் நாட்டு லிஸ்பன் தேசிய நூலகம், பெலம் நகரிலுள்ள இனவியல் அருங்காட்சியகம் (Musseu Etnologico) , கடல்கடந்த நாடுகளின் வரலாற்றுத் தொல்பொருட் காட்சியகம் (Arquivo Historico do Ultramar) , பாரீஸ் தேசிய நூலகம், சொவ்போன் பல்கலைக்கழக நூலகம், உரோம் நகரிலுள்ள மறைபரப்புப் பணி பேராய நூலகம் போன்ற பல நூலகங்களிலே இவ்வாறான அறிவுக் களஞ்சியங்களைத் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டார். பிற நாட்டு நூலகங்களில் தமிழ் நூல்களை பேணப்படு வதற்கான வழிகளையும் அடிகளார் அமைத்தார்.

தமிழில் திறனாய்வு என்பது நீண்ட பாரம்பரியம் உடையதெனினும் புறநிலையில் ஒரு படைப்பினை நுணுகி ஆராய்தல் நூற்றாண்டுப் பழமையானது. இலக்கியப் படைப்பு களை வாசித்து அவற்றில் பொதிந்துள்ள நுட்பங்களை இரசித்து மகிழ்தலும், மேலைநாட்டுத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை வறட்டுத்தனமாகப் பிரயோகித்துத் திறனாய்வெனச் சிலாகிப்ப தும் வழக்கமாக இருந்த காலத்தில், தனிநாயகம் அடிகளாரின் திறனாய்வு அணுகுமுறை தனித்துவமாக அமைந்திருந்தது. வ.வே.சு. ஐயர், டி.கே.சி. போன்றோரின் விமர்சனம் இரசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தபோது, அதனைப் பல்வேறு தளங்களுக்கு விரித்தவர் தனிநாயகம் அடிகள். பன்மொழி ஆற்றல் கொண்ட தனிநாயகம் அடிகளாரின் அனைத்துலகப் பார்வை முழுமையாக அறிவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒப்பிடுதலும் தர மேம் பாட்டினை அறிதலும் அவருடைய விமர்சனப் பார்வைக்குச் செழுமையூட்டின. தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கிய மேன்மை, தமிழரின் பாரம்பரியச் சிறப்பினை உலகமெங்கும் வாழும் பிற மொழி அறிஞர்களிடம் பரப்புதலை வாழ்வின் இலக்காகக்

கொண்டு செயற்பட்டுள்ளார். தமிழியலை ஒரு தனி ஆராய்ச்சித் துறையாக அறிமுகம்செய்து, தமிழியல் ஆய்விலும் மறு மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தார். அதாவது தமிழியல் ஆய்வை உலக அளவில் வளர்த்தெடுத்தார். தமிழாராய்ச்சி என்பது தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம் என்ற குறுகிய வட்டத்துக்குள் சுழன்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அடிகளாரின் பரந்த வீச்சான பார்வையினால் அது இன்று தமிழியல் சாயல் சார்ந்த அனைத்துத் தளங்களையும் மேவி பரந்து விரிந்து பிரகாசிக்கின்றது. “கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் தமிழியல் ஆய்வுகள் ஒரு தனி சகாப்தமாக மாறியிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். இந்தச் சகாப்தத்தின் பிதாமகர் தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்களே” (2008: 51). சேனகல், செக்கோஸ்லோவாக்கியா, சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளிலும் தமிழாய்வு நடைபெறுகின்றது.

தனிநாயக அடிகளார் உலகின் மூலை முடுக்குகளில் வாழும் தமிழரைப் பற்றியெல்லாம் ஆய்வு செய்து, அங்கெல்லாம் பயணித்து தமிழுணர்வைப் பரப்பி உலகத் தமிழர் பற்றிய அறிவை வளர்த்து, ஓர் ஒற்றுமை உணர்வையும் தோற்று வித்தார். தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் மீளக்கண்டறிந்து இந்திய, உலக நாகரிக வளர்ச்சியில் அவற்றின் இடத்தை மட்டிடும் முயற்சிக்கு உந்துதலை வழங்கினார். “தமிழின் தனித்துவத்தை அறிவதன் நோக்கம் அது சர்வ தேசியத்துக்கு எவ்வகையில் உதவுகின்றது என்பதை அறிவதற்கே என்ற ஆராய்ச்சி நெறியைக் கொண்டிருந்தவர் அடிகளார்” என்பது பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கணிப்பாகும் (2010: 200). உலகத்தவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் தமிழின் சின்னமாக ஒளிர்ந்தவர் அடிகளார். தனிநாயக அடிகளாரிடம் தமிழின் எதிர் காலத்தை மக்கள் தரிசித்தனர். அறிவுத்துறை முதல் அரசியல் துறை வரை தமிழை நாயகப் படுத்தும் சக்தியாக அவர் பிரகாசித்தார் என்பது முகில்மூடாத உண்மை.

உலகத் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு நாயகமாக திகழ்ந்தவர் பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாவார். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழிலக்கியத்தினது சர்வதேசமயமாக்கலுக்கு வித்திட்ட மூலவர் அவர். "என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத்தமிழ் செய்யுமானே" என்ற அடிகளாரின் வாசகம் தமிழ் உலகில் பிரபலமானது. அந்த வாசகத்தின் பிரகாசத்தில் தன்வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டவர். சேவியர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில், ஊர்காவந்துறையில் "கரம்பொன்" என்ற கிராமத்தில் ஹென்றி ஸ்தானிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை - செசில் இராசம்மா பஸ்தியாம் பிள்ளை ஆகியோருக்கு மூத்த மகனாக 02.08.1913 அன்று பிறந்து, 1930 செப்டெம்பர் 1 ஆம் திகதி தமது 67 வயதில் மறைந்தார். தனிநாயக அடிகளின் இயற்பெயர் சேவியர் நிக்கலஸ் ஸ்தானிஸ்லாஸ் என்பதாகும். பிற்காலத்தே இவர் தமிழில் கொண்ட தீராத காதலினால் தனது பெயரில் தனிநாயகம் என்ற தமிழ்ப் பெயரினையும் சேர்த்துக் கொண்டார். தனிநாயகம் அடிகள் தொடக்கக் கல்வியை ஊர்காவந்துறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக் கல்வியை 1923 முதல் 1930 வரை யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் (சென்.பற்றிக்ஸ்) கல்லூரியிலும் ஆங்கில மொழி மூலம் பெற்றார். பின்னர் 1931 முதல் 1934 வரை கொழும்பில் புனித பெர்னாட் (St. Bernard Seminary) மறைப்பள்ளியில் சேர்ந்து மெய்யியல் (Philosophy) பயின்றார்.

